

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Salmer i anledning af jubelfesten 1836", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 698. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_567-txt-shoot-idm884.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- 1 **M**ig rinder i Hu et lystigt Ord,
Det kvæde jeg vil for Kongens Bord,
Thi spørges det skal i Kongens Gaard,
At *Christi Kirke* fik *Gylden-Aar!*
Ja, tone det skal over Skoven i Sky:
Det ældgamle Folk er som født paany!
Hvad kan vor Glæde ligne!
Vor Sorg er slukt, vor Bøn opfyldt,
Vort Kors er let, vor Kalk forgyldt,
Saa vilde os Gud velsigne!
- 2 Nu sige vi til vor Herre kiær:
O deilige Helt! bind om dit Sværd!
Paa Læberne dine yndig boer
Al Naadens Fylde med Sandheds Ord,
Saa deilig og djærv ingen Menneske-Søn
Er fundet, din Lige af Adams Kiøn,
Du "*Kvindens Sæd*" alene!
Dit Ord er Liv, din Daad er Dyd,
Din Lyst er Fred, din Lov er Fryd,
Og Tanker Du har fuldrene!
- 3 Du ruster dig kun, og gaaer i Slag,
For Sandheds og Mildheds gode Sag,
Thi høres med Fryd i Fruer-Bur
Dit Skjolde-Brag og din Kæmpe-Lur,
Ja, alle smaa Piger, ved Belt og ved Sund,
De synge, med Fuglen i grønne Lund,
Din stolte Kæmpe-Vise:
Med Seir i Haand og Seir i Fod,
Og Seir i hvert et Lede-Mod,
Sin Mester dit Værk skal prise!
- 4 Til Sværd Du bruger et vinget Ord,
Dit Spyd er en Pen, som derpaa groer,
699 Din Hjelm er din Storhed aabenbar,
Dit blanke Skjold er din Reenhed klar,
Og Pilene dine er Sandhedens Lyn,
Der skabes i Mørke fuldstolt et Syn,
Naar Folk de gjennemfare!
Din Stol er Almagt underfuld,
Din Krone Kiærlighedens Guld,
Evindeligt skal de vare!
- 5 Du hader kun Løgn og elsker Godt,
Thi salved, o Gud! din Gud dig flot,
Af Glæds-kabens Olje-Kruus forvist,
Med Æren kaldes du derfor *Christ*,
Og hvor du end færdes i Kveld eller Gry,
Dig altid omdufter en Virak-Sky,
Det kan ei mindre være!
Dit Huus er ei af Kalk og Steen,
Men af det skære Elfenbeen,
Det skinner vor Drot til Ære!
- 6 Stor Glæde og Fryd er i din Hald,
Prindsesser Man seer i Snese-Tal,
Og Dronningen selv i Høitids-Pragt,
Af Gylden-Stykke er hendes Dragt!
Til Fruen det lyder som Toner fra Sky:
Dit Bryllup, det holdes i Dag paany,
Med Giæster englerene;
Betænk din Pagt og Dronning-Kaar,
Forglem dit Folk og Faders Gaard,
Og flam for din Drot alene!

Da kommer fra Zor et Jomfru-Kuld,

- 7 Med Gaver i Skiød, med Sølv og Guld;
For Drotten paa Knæ ydmygelig,
Saa bønlig skue de op til dig!
I Spidsen for dem majestætisk fremgaaer
Prindsessen fra *Hesbon*, vel svøbt i Maar,
Med yndig Gylden-Bræmme;
Som Liljen hvid, som Rosen rød,
De synge for dig med Stemme sød,
De finde hos dig sig hjemme!
- 8 700 I Fædrenes Sted, som du har mist,
Dig skiænkes et Sønne-Kuld forvist,
Som arter sig godt i Høiheds-Stand
De Konger vorde fuldvidt om Land!
Dit Dronninge-Navn gaaer fra Slægt og til Slægt
Med det farer Solen i Konge-Ægt,
Og Himlens Hær det prise,
Og Adams Kiøn, mens Verden staaer,
Udraaber høit dit *Gylden-Aar*.
Og synger din Bryllups-Vise!
- 9 Ebræerne sang den Psalme skøn
Om Viismanden prud, Kong *David's* Søn,
Om *Pharaos* Daatter yndefuld,
Og *Sabas* Dronning med *Ophirs* Guld;
Men Christne den sjunge om *Christ* over Sky,
Og Bruden, Han fæster hver Dag paany,
Med Helte-Daad og Naade!
Vor Tro er vis, vort Haab er stort,
Thi under Himlens Ære-Port
Forklares vor Bryllups-Gaade!
-